

Зміст

Песик і кулька	6
Як тигрєня навчилося плавати	14
Білочка йде у відпустку	24
Маленьке зайченя і великий світ	32
Щасливий борсучок	40
Песикова парасолька	52

Як маленьке левеня навчилося рикати	62
Ведмежатко і годинник	70
Черепашка і рибки	78
Як мавпочка насупилася	88
Котик, песик і хмари	96

Песик зупинився і роззирнувся: ліворуч, праворуч, навіть угору та вниз, але нікого не побачив. І пішов собі далі.

Та не встиг він дійти до стежинки, яка вела до його хатинки, як помітив, що в небі над пагорбом майорить щось округле і жовте.

— Та ж це жовта кулька! — здогадався песик. — Цікаво, хто її несе?

— АГОВ! — загукав він. — ТИ ХТО?

Але до протилежного боку пагорба було далеченько, тож відповіді песик не почув.

— Може, і вони бачать мою кульку? — подумав песик. І давай розмахувати нею з боку в бік. Йому було цікаво, чи щось від того зміниться, однак нічого не трапилося. Песик засмучено зітхнув.

— Що ж, — спробував він себе заспокоїти, — нічого страшного.

Аж раптом він помітив, що жовта кулька почала рухатися! Вона хиталася з боку в бік так само, як і його кулька. Песик не міг відвести від неї очей.

— Можливо, це вітер підхопив кульку та крутить нею в повітрі? — мовив він сам до себе. — Та ні, це хтось зі мною так вітається!

І давай схвильований песик підстрибувати на місці, розмахуючи кулькою. Кулька то здіймалася вгору, то рвучко опускалася вниз. І за мить песик з радістю помітив, що й жовта кулька рухається так само!

— УРА! — загукав песик. — Я ТЕБЕ БАЧУ!

Але у відповідь знову не почув анічогісінько. Він ще трохи постояв на місці, міркуючи, що ж йому робити. І врешті у песика з'явилася чудова думка!

— ЗАЧЕКАЙ ТАМ! — гукнув він і чимдуж побіг до своєї хатинки.

